

— А сега, сбогомъ милички, че скоро тукъ
вѣтрецъ, мъгли и студъ ще настане; а тамъ,
далечъ задъ морета, дѣ вѣчно е зелено, ни ча-
катъ цвѣтя и дѣца съ радостенъ привѣтъ! . . .
Сбогомъ, дѣчица!

Зая-бая!

Вижте, вижте зая-бая
Въ неговата стая,
Какъ се клети сега сниша
И мълчи, въздиша.

